

eller har udtalt sig militaristisk – i hvert fald med synonymet krigerisk.

De herrer er venner af et stærkt og sikkert forsvar, hvis jeg har forstået deres mange taler gennem årene ret. De er venner af, at NATO er en freds- og tryghedsskabende forsvarsorganisation, den bedste af slagsen, som verden nogen sinde har set, og de er ikke militaristiske eller krigeriske.

Nej, når tonen har været én, der gefalt hr. Albrechtsen bedre end måske ved tidligere lejligheder, så tror jeg såmænd ikke, det er forespørgslens skyld. Forespørgslen i sig selv har sikkert ikke ændret de herrers tonefald eller indstilling til tingene. Og efter de referater, jeg har, har de intet sagt, som dementerer deres 100 procents opbakning om NATO og NATO's betydning ikke mindst også for vort eget land.

Så skal jeg som afslutning sige noget om A-Z, nemlig at jeg synes fra A-Z, at jeg måtte være uenig om dagsordenen. Det er særlig A og Z, indledningen og slutningen. Der står da indimellem også noget om fjernelse af militære trusler, men jeg ved jo, at forslagsstillerne opfatter NATO som en militær trussel, hvad vi andre altså ikke gør.

Men selve ordene lyder da meget uskyldige, og der står også noget om tillidsskabende foranstaltninger. Det er da altid dejligt. Men så kommer vi altså frem til Z: at sige nej til planerne om en udvidelse af NATO. Det skal sandelig ikke – med al ære og respekt for Rusland og dets interesser og dets befolknings interesser – være Rusland, der skal have vetoret i spørgsmålet om, hvorvidt NATO skal have det ene eller det andet antal medlemmer.

Personlig er jeg ikke nogen stor tilhænger af mastodontorganisationer, for jo flere man er om bordet, desto vanskeligere må det naturligvis være at blive enige om praktiske foranstaltninger, som tit er meget nødvendige. Det er derfor, det nuværende handy NATO kan gennemføre noget, som det store mastodontagtige, men også nødvendige FN ikke kan gennemføre.

Så i princippet er jeg slet ikke ude efter, at vi skal øge medlemstallet, men det skal være NATO selv og eventuelt interesserede andre lande, der søger optagelse, der skal bestemme NATO's størrelse. Og ingen skal kunne påstå, at der deri nogen sinde kan ligge en trussel, et angreb på andre mennesker, andre stater og borgeres interesser i Europa, eller hvor som helst ellers. NATO er, som jeg en gang allerede har sagt, alene trygheds-, freds- og sikkerheds-

skabende, og derfor kan man ikke give tredjepart af nogen art, hvem det måtte være, vetoret over for, hvilken størrelse NATO beslutter sig til at have.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 31 af Keld Albrechtsen (EL) og Gert Petersen (SF) (se foran) forkastedes, idet 16 (SF og EL) stemte for, 108 (S, V, KF, RV, FP, CD og DF) imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 57:

Forslag til folketingsbeslutning om ratifikation af partnerskabs- og samarbejdsaftalen om oprettelse af et partnerskab mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Kirgizstan på den anden side af 9. februar 1995.

Af udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen). (Fremsat 29/11 95).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 5 opførte sag, nemlig:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 58:

Forslag til folketingsbeslutning om ratifikation af partnerskabs- og samarbejdsaftalen om oprettelse af et partnerskab mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Kasakhstan på den anden side af 23. januar 1995.

Af udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen). (Fremsat 29/11 95).

Anden næstformand (Henning Grove):

Må jeg bede om ro i salen.

Forslagene sattes til forhandling.